

2) W przypadku przeczącej odpowiedzi na pytanie pierwsze:

a) Czy w okolicznościach takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym, tj. gdy w państwie członkowskim w odpłatnym przenoszeniu ilości referencyjnych dla dostaw pośredniczą zarówno państwowe, jak i prywatne „agencje sprzedaży kwot mlecznych”, przy dokonywaniu oceny, czy wykluczenie „agencji sprzedaży kwot mlecznych” prowadzonej przez podmiot prawa publicznego z kategorii podatników prowadzi do „znaczącego zakłócenia konkurencji” w rozumieniu art. 4 ust. 5 akapit drugi dyrektywy 77/388/EWG, rynkiem właściwym geograficznie jest obszar wyznaczony dla dokonywania tego przeniesienia przez państwo członkowskie?

b) Czy dokonując oceny, czy wykluczenie państwowej „agencji sprzedaży kwot mlecznych” z kategorii podatników prowadzi do „znaczącego zakłócenia konkurencji”, należy odnieść się jedynie do zwykłego przypadku przeniesienia — niezależnie od gruntu (poprzez agencję sprzedaży), czy też należy uwzględnić także inne rodzaje przeniesienia — niezależnie od gruntu (przez rolników będących podatnikami), mimo że są to tylko wyjątkowe przypadki?

(¹) Dz.U. L 145, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Stuttgart (Niemcy) w dniu 10 października 2006 r. — Annelore Hamilton przeciwko Volksbank Filder eG

(Sprawa C-412/06)

(2006/C 310/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Annelore Hamilton.

Strona pozwana: Volksbank Filder eG

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 4 ust. 1 i art. 5 (1) dyrektywy Rady 85/577/EWG z dnia 20 grudnia 1985 (¹) można interpretować w ten

sposób, że nie ma przeszkód, by ustawodawca krajowy tak ograniczył w czasie prawo do odstąpienia od umowy przysługujące konsumentowi na podstawie art. 5 dyrektywy, żeby, mimo wadliwego zawiadomienia konsumenta, wygaśnięcie tego prawa następowało po miesiącu od całkowitego wykonania przez obie strony świadczeń umownych?

W wypadku przeczącej odpowiedzi Trybunału na pytanie pierwsze:

2. Czy dyrektywę 85/577/EWG należy interpretować w ten sposób, że jeżeli konsument nie został zawiadomiony zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy, zachowuje prawo do odstąpienia od umowy, w szczególności także po wykonaniu umowy?

(¹) Dz.U. L 372, str. 31

Odwołanie od wyroku wydanego w dniu 13 lipca 2006 r. w sprawie T-225/04 Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 12 października 2006 r. przez Republikę Włoską

(Sprawa C-417/06 P)

(2006/C 310/13)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Włoska (przedstawiciele: I. M. Braguglia, pełnomocnik, D. Del Gaizo, avvocato dello Stato)

Dругa strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie wyroku w sprawie T-225/04, którym czwarta izba Sądu Pierwszej Instancji w dniu 13 lipca 2006 r. oddaliła skargę Republiki Włoskiej przeciwko Komisji Europejskiej o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 26 listopada 2003 r., C (2003) 3971 wersja ostateczna, ustalającej orientacyjny podział środków przydzielonych państwom członkowskim na zobowiązania wynikające z inicjatyw wspólnotowych w okresie 1994-1999;

— Uwzględnienie wszystkich żądań przedstawionych w pierwszej instancji zgodnie z art. 113 regulaminu Trybunału z dnia 19 czerwca 1991 r. ze zmianami, stwierdzając nieważność decyzji Komisji;

— Obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sądem oraz postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

1. Naruszenie prawa z powodu błędnego wskazania podstawy prawnej, sprzeczności i błędnego zastosowania przepisów oraz niewystarczającego uzasadnienia w odniesieniu do pierwszej części pierwszego zarzutu skargi wniesionej do Sądu (pkt 70-73 i 75-77 zaskarżonego wyroku).
2. Naruszenie prawa z powodu niewystarczającego i sprzecznego uzasadnienia w odniesieniu do drugiej części pierwszego zarzutu skargi wniesionej do Sądu (pkt 91-95 wyroku).
3. Naruszenie prawa z powodu braku podstawy prawnej oraz niewystarczające i sprzeczne uzasadnienie do drugiej części drugiego zarzutu skargi wniesionej do Sądu (pkt 110-123 wyroku).
4. Naruszenie prawa z powodu niewystarczającego i sprzecznego uzasadnienia w odniesieniu do drugiej, trzeciej i czwartej części drugiego zarzutu skargi wniesionej do Sądu (pkt 147-149, 151 i 153-155 wyroku).

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-419/06)

(2006/C 310/14)

*Język postępowania: grecki***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Konstantinidis i E. Righini)*Strona pozwana:* Republika Grecka**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, że nie przyjmując w wyznaczonym terminie wszystkich środków koniecznych w celu:
  - zniesienia pomocy uznanej za bezprawną i niezgodną ze wspólnym rynkiem w decyzji Komisji C(2005) 2706 z dnia 14 września 2005 r. w sprawie pomocy udzielonej przez Grecję na rzecz Olympiaki Aeroporia i Olympiakes Aerogrammes (zgłoszonej w dniu 15 września 2005 r. pismem o sygnaturze SG Greffe (2005) D/205062) oraz
  - odzyskania pomocy od jej beneficjentów,

a w każdym razie nie informując Komisji o tych środkach, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 2, 3 i 4 tej decyzji oraz traktatu WE;

- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzja Komisji zobowiązuje Grecję do odzyskania pomocy wymienionej w art. 1 tej decyzji od beneficjentów oraz do niezwłocznego zawieszenia wypłacania wszelkiej pomocy na rzecz Olympiaki Aeroporia i Olympiakes Aerogrammes. Grecja była ponadto zobowiązana do poinformowania Komisji w terminie dwóch miesięcy od dnia wydania decyzji o środkach podjętych przez nią w celu zastosowania się do tej decyzji.

Wspomniany termin upłynął w dniu 15 listopada 2005 r.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem jedynym uzasadnieniem, jakie może wskazać państwo członkowskie w ramach postępowania na mocy art. 88 ust. 2 WE, jest bezwzględna niemożność prawidłowego wykonania decyzji. Komisja ponadto przypomina, że zgodnie z tym orzecznictwem władze greckie nie mogą wskazać na bezwzględną niemożność [prawidłowego wykonania decyzji] bez podjęcia próby odzyskania kwoty podlegającej zwrotowi, czego jednak władze te nie uczyniły.

Komisja dodaje, że władze greckie nie wskazały nawet na nadzwyczajne i nieprzewidziane trudności uniemożliwiające wykonanie decyzji. Nie zaproponowały one również alternatywnych sposobów wykonania decyzji, które umożliwiłyby przezwycięzenie tych trudności. Władze greckie ograniczyły się do zakwestionowania zasadności decyzji oraz obliczenia kwoty pomocy przez Komisję, co wskazuje na to, że nie zastosowały żadnego środka zmierzającego do zawieszenia i odzyskania pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-424/06)

(2006/C 310/15)

*Język postępowania: włoski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: E. Montaguti i N. Yerrell, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Republika Włoska